

SEVERINUL

ZIAR POLITIC SĂPTĂMÂNAL

Prețul abonamentului: 8 coroane
pe un an: 4
Prețul unui număr 20 fil.

Redactor responsabil:
OCTAVIAN BORDAN.

Redacțiunea: Caransebeș, piața Maria Terezia nr.
Administrația: Caransebeș, strada parcului 774.
Numărul telefonului: 44.
Manuscripte nu se înapoiază.

An nou fericit...

Ca aceste cuvinte să binecuvânteze oamenii în ziua de astăzi. Cu toții suntem plini de nădejde pentru un viitor mai bun — și convingeți suntem, că anul acesta va fi mai fericit decât anul trecut — în toate lucrurile noastre.

Anul trecut pentru poporul românesc a fost un an plin de desepărare — plin de amăgire. În politica națională, care s'a ținut chemată a conduce destinele poporului românesc a domnit o destrăbălare ne mai pomenită. Domnii deputați naționali, cari au primit sarcina dela popor, ca din resputeri să lucreze pentru înaintarea culturală și materială a poporului românesc — în casa țării au făcut larmă destulă, dar pe lângă gard au umblat, ca să-și asigure domniilor, care d'abia mai licărește ici-colo.

Momente mai însemnate pentru popor sunt acelea, cari s'au făcut la întervenirea deputatului nostru Constantin Burdia. Cu câtă fală și cu câtă mândrie trebuie să arătăm faptele numitului deputat, care după cum a zis în casa țării deputatul Lucaciu și «sângele e gata să și-l verse» pentru mântuirea poporului românesc.

Din munții și văile pline de bogăția a graniței noastre, a adunat mlădițele grănicerilor — și le-a adus în Caransebeș spre oltuire. A așezat în internat mai mult de o sută de pai de grăniceri — cari crescând ziua și noaptea vor binecuvânteza ceasul acel fericit, când Dumnezeu a trimis grănicerilor pre acest mântuitor, carele a cioplit, a curățit — ce are

grănicerul mai scump în lume — pușorii lui.

* * *

Pentru învățători anul acesta e de mare însemnătate. Contele Apponyi în însuflețirea sa pentru dascăli, a făcut legea, carea asigură dascălului, fie acela de stat, fie confesional — o viață liniștită. În schimb pretinde firește, ca dascălul să-și iubească slujba, să și iubească școala — și să fie devotat patriei. Întreb acum eu pe aceia, cărora nu le-a convenit legea aceasta — că oare până acuma a trebuit să fie dascălul iubitor de slujbă, iubitor de școală — și devotat patriei?

Îmi va răspunde oare cineva, ca legea aceasta pretinde dela învățător ca patru obiecte să le propună — în limba statului, în limba maghiară. E drept, dar oare până acuma, un dascăl conștient — nu a trebuit să propună în școală, conform legilor și limba maghiară? Și apoi cui i-a stricat până acum cunoștința limbei maghiare? E curios, că domnii deputați naționali în limba maghiară vorbesc în casa țării — în contra limbei maghiare. Oare, dacă ei ar fi aderenți celor zise de dânsii nu ar trebui mai înainte dânsii să premeargă cu exemplul, și dânsii să demonstreze că nu au lipsă de limba maghiară — prin aceea, că pe copiii lor să nu-i învețe ungurește. Dar ce vezi, toți copiii domniilor noștri vorbesc perfect ungurește, domnii noștri își trimit copiii prin Kecske-mét ca să învețe ungurește, — dar pentru aceea domnii s'abia, că nu ne trebuie limba maghiară de felul felului.

Firește ei când vorbesc, vorbesc pentru popor — carele e bine, con-

form dorințelor domniilor să rămână și pe mai departe în întunecime — ca să nu poată vedea slăbiciunile lor.

Programul foaiei noastre este curat ca aurul. Noi o spunem aceasta și acum la anul nou. Noi dorim, voim și pretindem pentru popor drepturile bazate prin lege — noi ne nizuim să punem bază solidă unei bunăstări materiale și morale pentru poporul românesc, și știm, că aceasta numai așa o putem ajunge, dacă ne arătăm înțelepți trăind în relațiuni bune cu poporul maghiar.

Noi nu voim prostirea poporului — fără voim, ca poporul să fie învățat, deșlept ca să vadă curat — căci atunci de sine va ști să-și aleagă conducătorii săi.

Steagul este desvălit — îl ține în mână cel mai destoinic om în cereul acesta Ilustritatea Sa Constantin Burdia — și în jurul lui ne grupăm noi, ca în jurul aceuia, carele numai pentru popor lucră.

Suntem convingeți, că poporul românesc încă în decursul anului acestuia — va vedea lumina adevărului și va cunoaște cine sunt oamenii binevoitori poporului..

Să lăsăm însă la o parte politica. A trecut un an cu bine și cu rău — și acum stăm înaintea unei căi lungi. Ce ne va aduce viitorul nu știm, dar, că noi suntem plini de însuflețire pentru idealul nostru: fericirea poporului românesc, ne vede Dzeu. Deci în ziua aceasta sfântă cerem dela bunul Dzeu ca să lumineze mintea poporului — ca acela văzând calea pregătită pre un viitor plin de fericire, să o urmeze. Drept încheiere dorim tuturor cetitorilor noștri grupăți pe lângă steagul nostru curat ca soarele:

«An nou fericit.»

Spre descompunere

I.

Din locuri demne de crezământ ne vine știrea, că partidul parlamentar al naționalităților e în descompunere. Cu deosebire clubul român al acestui partid se află într'un stadiu de tot înaintat al descompunerii.

Noi de mai nainte am prevăzut, că aici au să ajungă lucrurile, pentru că însaș baza constituirii acestui partid a purtat în sine germenul descompunerii. Cu toate acestea n'am crezut, că acest germen cu atâta iuteală să-și împlinească cumplitul său rol de distrugere.

Că clubul Românilor al partidului parlamentar a ajuns în timp atât de scurt în stadiul de descompunere, e numai un rezultat firesc al bazei sale nefirești de constituire.

Deputații români naționaliști nu s'au ales prin voința generală, ci câțiva inși au compus un partid național și s'au candidat ei de ei, fără considerare, că oare mulțimea candidaților întrunea sau nu condițiunile recerute pentru a reprezenta un popor. Ales și intrați în parlamentul țării, n'au căutat să se pună în legătură cu factorii conducători ai țării, pentru ca acestora să le destăinue durerile și lipsurile, ce apasă pe bietul popor român, cu scopul, ca în bună înțelegere cu acești conducători să delătore toate pedecile, ce stau în calea propășirii și prosperării acestui popor.

Este în firea lucrului, că, dacă încredințezi pe cineva cu reprezentarea cauzei proprii, dacă îți depui — așa zicând — soarta ta în mâinile cuiva, cu drept cuvânt aștepti, ca acești reprezentanți să-ți reprezinte cauza lor încredințată, nu numai cu demnitatea și conștientiositatea recerută, dar aștepti, ca din reprezentarea acestei cauze: binefacere, îndestulare și mulțumire să rezulte.

Din acest punct de vedere privită cauza, reprezentată din partea deputaților români naționaliști în casa țării, trebuie să constatăm, că rezultatele acestei reprezentări sunt cum nu se poate mai triste și dureroase pentru poporul român.

Ce a câștigat adecă poporul român în urma activității dezvoltate din partea deputaților săi? Ce recompensație au primit aceia, pe cari acești mandatar-i-au proclamat, între aprobările însuflețitoare ale poporului sedus, de martiri, umplând cu ei temnițele de stat și ordinare, iar familiile acestora au fost lăsate în urma indiferentismului și nepăsării aceluiaș popor, pe drumuri? Ce bunătăți s'au revărsat asupra poporului românesc din cercurile, de unde au fost trimiși deputații naționaliști? Au primit aceștia instituțiuni culturale, economice ori de altă natură? Sau că li-s'au mai ușurat ceva din sarcinile, ce apăsau pe alegătorii români, duși la urmă cu multe și seducătoare promisiuni? Nimic din toate acestea. Din contră soarta poporului român nu numai că nu s'a ameliorat în urma «luptei» deputaților naționaliști, cari credeau, că cu armele frazelor bineșunătoare se vor întoarce în curând din luptă cu trofeele biruinței, ci poporul român merge din ce în ce tot în spre mai rău.

Cauza acestei stări de lucruri o aflăm în necorectitatea tacticii de luptă, ce și-au ales-o deputații români, cari întocmai ca eroul din poveste au pornit în luptă contra giganților, pe cari credeau, că cu câte o sulică ruginită o să i stirpească de pe fața pământului.

Au consumat acești deputați o sumedenie de fraze, cu ajutorul cărora au alimentat «însuflețirea» meșteșugită a poporului și au alimentat totodată și vauitatea lor de a fi priviți din partea aceluiaș popor de adevărați eroi.

Oricare luptă trebuie să producă și rezultate reale. În caz contrar atât în șirele luptătorilor, cât și acelor, cari conduc lupta, are să se sălășuiască demoralizarea, produsă prin desiluzia, ce cuprinde inimile și sufletele combatanților.

Iată deci aplicarea firească a stadiului de descompunere a clubului național român, descompunere produsă în urma desiluziei unei lupte deșarte și fără rost.

În această stare ajunsă cauza poporului român, li-se impune o îndoită datorință acelor bărbați cu inimă și durere pentru această cauză, ca să smulgă din mâinile, dovedite neputincioase, ale deputaților naționaliști, frânele conducerii, să se pună în fruntea poporului, pe care apoi să-l conducă pe căile adevărate, cari singure pot duce la ținta dorită: *prosperare și înaintare*.

Cei chemați a inaugura un curent sănătos în conducerea poporului românesc, trebuie să vadă, că nu în lupta pe viață și pe moarte cu factorii conducători se pot exopera drepturi și favoruri pentru popor, ci acestea se pot câștiga numai și numai prin bunăînțelegere cu acești factori, care bunăînțelegere să-și aibe de bază sinceritatea în sentimente și onestitatea în acțiune.

Pe astfel de baze pusă conducerea poporului, suntem convinși, că bunăstare, îndestulare și mulțumire are să se reverse asupra acestui popor.

Cei chemați să nu întârzie a sări în ajutorul poporului, lăsat pe mâna sorții.

Cum să lucăm?

V.

Din toate mișcărilor, începute și purtate cu o vehemență atât de mare, poporul nu s'a ales cu nimic. Însuflețirea poporului a fost răsplătită cu niște fraze bineșunătoare, cari au adus poate culărui deputat lauda pretinilor săi din străinătate. Înaintare în cele culturale, sau materiale la popor nu am văzut.

Dintre toți deputații de origine română numai și numai deputatul nostru C. Burdea și-a făcut datorința față de poporul românesc. Huiduit a fost de naționaliști și pe lângă toate acestea, dacă facem bilanțul activității d-sale și îl asemănăm cu cel a deputaților naționali, vom afla, că cumpăna sa e plină de fapte nobile, frumoase săvârșite toate în

favorul poporului, iar cumpăna celorlalți e goală, atârână în vânt, pentru că frazele, vorbele goale nu apasă nimic în viața unui popor.

Ilustritatea Sa nu s'a putut lăuda cu diplomă de doctor, dar' a învățat mult din cartea vieții, iar suferințele poporului numai de acolo le poți învăța, numai acela poate lucra cu spor pentru popor, carele în viața sa a studiat poporul și îl cunoaște. Ne aducem prea bine aminte de deputații naționali cum s'au încercat chiar în plenul parlamentului să-l discrediteze pe dl Burdea, ba dl Dr. A. Vlad a anunțat prin unii lingăi din Caransebeș caz de incompatibilitate. În fața juriului parlamentar, la desbaterea cazului de incompatibilitate dl C. Burdea ne-a făcut apoi un deosebit serviciu dovedind cu argumente puternice, că comunitatea de avere constituie numai averea familiilor împădurite din fosta graniță militară și în fața puternicilor argumente dl Dr. Vlad a rămas rușinat și a fost silit să recunoască, că arătarea cazului de incompatibilitate nu a fost motivată și ca dl C. Burdea poate fi în acelaș timp președinte al comunității de avere și deputat dietat.

Serviciu deosebit ne-a făcut Ilustritatea Sa la desbaterea legii școlare. Știm, că actualul ministru de școală, contele Apponyi, în nemărginita sa dragoste pentru soarta dascălului și pentru cultura poporului, a venit cu un proiect de lege pentru îmbunătățirea salariului învățătoresc și o controlă mai aspră în școală. Legea școlară avea să fie mai vădită pentru poporul românesc de mare însemnătate, pentru că în simul acestui popor e mai mare numărul acelor, cari nu știu scrie și celi, știut fiind, că poporul a asudat mult pentru susținerea școlii, dar cei mai chemați prea puțin s'au interesat, ca dascălul să-și facă datorința.

Deputații naționali s'au împrășliat ca potârnicile prin țară, au chemat poporul la adunări, l-au îmbatlat cu fraze unilate, că cultura, ba chiar și limba română ar fi în pericol, l-au ațâțat, din nou în contra poporului maghiar. Resultatul? Nimic, decât iar și iarăși ură. Adunările populare n'au avut nici un efect, pentru că contra unui lucru bun nu poți lupta cu armele minciunii.

Ce a făcut în timpul acesta dl C. Burdea? D-sa n'a alergat la popor, n'a ațâțat, n'a făcut larmă mare în

ară, ca să ne audă până peste hotarele țării, ei a făcut, a studiat și... ne-a făcut cel mai mare bine tocmai la desbaterea proiectului școlar. Avea adevărat acest proiect un paragraf, care putea fi periculos pentru școlile românești. În §-ul 22 se zicea, că învățătorul să fie tras în cercetare disciplinară, iar școala să fie închisă dacă din limba maghiară nu se va face sporul cerut. În focul debaterilor, când deputații naționali aruntau frazele în vânt, ba amenințau chiar și cu sânge, s'a sculat Dl C. Burdea și a combătut atât de bine și atât de cuminte acest § 2, că ministrul Apponyi, cel mai om, a rămas convins, și ceea ce n'a făcut de dragul multora, a făcut convins de cuvintele înțelepte ale deputatului Burdea și s'a învoit, ca textul aceluia § să fie schimbat în acel înțeles, ca învățătorul să fie pus sub cercetare, dacă se va dovedi, că din vina lui proprie nu s'a făcut spor în limba maghiară. Așa se apară drepturile unui popor, prin tact și prin înțelepciune.

Faptele bune ale deputatului Burdea sunt multe. Cercul Mehadiei era aproape de nimicire. Făloșii Mehadiceni ajunseră rău, sărăcia bătea la ușile lor, pentru că viile, unicul izvor de câștig al acestor bravi oameni, erau nimicite. Protopopul cercului, înfocatul naționalist, Mihail Popoviciu nu s'a gândit să sară în ajutorul poporului. A făcut-o însă Dl Burdea. A esoperat adevărat că ministrul de agricultură a pus la dispoziția poporului din Mehadia și jur vița necesară, iar comunitatea de avere a plătit cheltuielile și poporul din acele părți astăzi se simte bine și fericit. De 30 de ani ne-am tot zvărcolit să căpătăm gimnaziu pe teritoriul graniței militare. Nu ne a succedea pentru că de cultura poporului nimeni nu s'a îngrijit serios. Avem, în urma stăruințelor Dl Burdea, avem în Caransebeș nu numai gimnaziu, dar și un internat susținut de comunitatea de avere unde de prezent sunt căpătuit peste 100 de copii români, căpătând pe lângă cele necesare la studiu chiar și îmbrăcăminte. Internatul e proiectat pentru 200 de copii români. Acum poporul din granița militară simte binefacerile izvorite din comunitatea de avere, e justă și el din venitele averii sale, căci în trecut numai pedepsele silvanale îi mai aduceau aminte de averea câștigată cu sângele strămoșilor noștri. — Ar fi prea mult să amintim tot ce a

făcut Dl Burdea pentru popor, ci am spicuit numai, ca să arătăm, ce serviciu putem face poporului românesc, dacă lucrăm cu înțelepciune.

Am arătat în liniamente prea generale cele mai de frunte, ce ne frământă, cari ne țin locul și nu ne lasă să înaintăm nici în cele culturale-morale, nici în cele materiale-economice. Dacă și pe mai departe vom merge pe calea apucată, dacă vom lăsa poporul pradă unor amăgitori, într-o bună dimineață ne vom pomeni cu un popor sălbatic, în moravuri lipsit de cultură, decăzut în cele materiale, cu un cuvânt cu un popor, carele întrunește în sine toate condițiile pentru a merge spre perire.

Lucrurile au să se îndrepte. Ce să facem? Cum să lucrăm?

În prima linie vom căuta să executăm strict programul nostru politic. Pe steagul rădicat de noi sunt scrise cuvintele: «*Infrățirea maghiară-română*». Poporul român să ajungă la convingerea, că toată fericirea sa atârnă dela înflorirea patriei, iar înflorirea țării e condiționată de pacea internă, carea însă să câștigă numai prin înțelegerea tuturor popoarelor din aceasta țară.

Să căutăm apoi de cultura poporului. Preoții și învățătorii să-și împlinescă datorițele lor, ca poporul să fie moral, iar în biserici să auzim din gura preotului mai adeseori cuvântul lui Dumnezeu, carele singur poate duce poporul pe calea fericirii și mântuirii.

Pe lângă morală și cultură să dăm posibilitatea, ca poporul cu mai puțină trudă să câștige cele de lipsă pentru traiul de toate zilele, pentru creșterea copiilor în frica lui Dumnezeu și iubirea de patrie, ceea ce ajunge, dacă îl vom învața pe popor o lucrare rațională a pământului, îl vom dedea la creșterea vitelor, la ocuparea cu pomăritul, spre care scop vom avea în toată părțile să înflințăm reuniuni economice, căci cele avute s'au nimic prin nepăsarea multora.

Să combatem cu toată tăria luxul, carele s'a încuibat și la poporul nostru, să-l dedăm la cruțare, să-i arătăm relele cele multe, ce izvoresc din ușurătatea românului de a face datorii fără ori ce socoteală.

În fine să dăm în mâna poporului nostru *plugul de aur*, să-l dedăm la meserii, care ocupațiune

face bogat pe individ și ridică popoarele.

Așa să lucrăm pentru popor și Dumnezeu ne va ajuta să ajungem la bun sfârșit.

Prelegeri economice *)

de: Ioan Grosorean,
protopretor în com. de avere.
(Continuare).

III.

Este mare rușine pentru țara noastră considerând, că Serbia, un stat, a cărui pozițiune geografică și raporturi climatice nici pe departe nu să pot asemăna cu pozițiunea și clima noastră, ne prevede pe noi cu poame și cu lietar, pentru care plătim milioane de coroane, cu care sumă de bani țara noastră devine din an în an tot mai săracă considerând, că banii, ce-i dăm pentru «gură și pentru haine» sunt bani perduți, țâpați din țară afară pentru totdeauna.

Dacă Kecskemét, Nagykovács și alte orașe dela pustă nu s'ar ocupa sistematic cu producerea diferitelor poame nobilitate, pentru care câștigă sute de mii de coroane, apoi atunci străinătatea n'ar ști de fel, că poamele din patria noastră sunt cele mai fine și gustoase poame de pe rotogolul pământului.

Tot așa de rău stăm și în privința cultivării pământului, adevărat a economiei de câmp,

Nu cred, să fie în comitatul nostru, 50 de economi, cari să ogorască pământul, și să-l știe gunoi. Bine să-și însemne fiecare econom, că fără ogor și fără gunoie rațională pământul produce numai scăeți, neghină și ierburi nefolositoare. Ogorul este de lipsă să se facă pentru aceea, și deosebit toamna, că pământul să fie străpuns de lumina și căldura soarelui, și apoi brezdele ogorâte să dejeră preste eamnă, ceea ce face pământul pufăios de lipsă la cultivarea plântelor. Porumbul (cucuruzul) spre pildă, numai în pământ pufăios să face considerând, că rădăcinile acestei plante să vâre în pământ de multeori în afunzime de un metru. Gunoiera nerațională nu ajută nimic, deoarece avem pământ cald, rece, uscat și apătos, cari pretind amăsurat însușirilor lor gunoiu iute, rece ori de mijloc. Spre pildă, pământul rece, precum este pământul cel lutos, pretinde gunoier de cal și de oi, — pământul cald

precum este cel năsipos ori văros, dorește gunoiu rece, adică gunoiu de vite cornele, — pământului uscat, cum este: pământul mijlociu, îi place gunoiu de porci ori de bivoli, și înfine pământul apătos nu merită să fie gunoit considerând, că în pământul acesta plantele nu să pot desvolta de fel. În pământul apătos mai bine este să sădim: frasini, acați, plopi, anini, sălci s. a. cari ne-aduc mai mari foloase de cât plantele sămănate în acest pământ.

Că cât de nerațional gunoesc economii nostri pământurile lor, se vede și din acestea puține exemple: din gunoiul aruncat în obor ori și unde — economul nostru umple carul, și îl cară afară la holdă, unde nu îl respiră deloc, ci îl așează în mai multe grămezi, și anume de rând la capul holdei. Aici stă luni întregi adică: pînă atunci, pînă când îi pică cândva în minte, că totuși bine ar fi dacă ar împrăștia gunoiul dela holdă. Împrăștierea nu o face nici când pe timp ploios, ci în căldura cea mai mare. Și apoi mai de rând se întâmplă nefericirea, că după răsfrarea gunoiului vine un povoiu de ploae, care îi mătură tot gunoiul după holdă așa, că nici urmă nu rămâne.

Cunosc sute de economi, cari nici atât nu știu, că păcătuiesc în contra pământului, și lucră în contra interesului propriu, dacă samănă după olaltă în tot anul una și aceea plantă în același pământ. Sunt economi, cari de 40 de ani samănă porumb (cucuruz) în unul și același pământ fără schimbare: și când i-am întreat despre această procedură fără rost, mi-au răspuns: «Domnule! Și strămoșii nostri or sămănat tot cucuruz în acest pământ; și noi lucrăm tot așa, pentru că nu voim să fim mai cumintii de cât părinții nostri!»

(Va urma).

Alegerile dela oraș

Fără agitație, în exemplară ordine decurse alegerea, ce s'a ținut la magistratul nostru în 10 Ian. n.

Curiositatea și de astădată însă adulmecase multă lume în jurul casei magistratale, iar mai târziu atât culuarele, cât și galeria a fost plină plinuță

Toți eram deja de mai nainte în curat cu rezultatul alegerii. Mai importante erau să fie enunțiațiunile, ce s'au făcut de astădată.

* * *

La 11 oare a. m. reprezentanții își ocupaseră aproape toți locurile în sală, unde între strigăte de «să trăiască» în frunte cu vicecomitele Aurel *Issekutz* intrară funcționarii orașenești.

Adunarea o deschise vicecomitele, arătând importanța, ce o au orașele în organismul unui stat. Apoi se trece la actul alegerii.

Comisiunea candidătoare o formară Il. Sa dl Const. *Burdia* și dl dr. *Nicolae Ionescu*, cari se completează cu dnii *Filip Müller* și *Carol Susich*.

Comisiunea se retrage.

Nu-s murmure 'n sală, nici pe galerie. Reprezentanții discută voios unii cu alții. Parcă toți sunt un gând.

În fine apare comisia candidătoare, care a propus la postul de primar pe dl *Octavian Bordan*. Între urale frenetice se amestecă ultimile vorbe ale vicecomitelui și seria se completează mai departe: senator prim: *Eduard Bastius*, senator II: *Aurel Doboșan*, fisc orașenesc: *Florea Bozgan*, contabil: *Iosif Andrei*, controlor: *Stefan Faragó*, tutor orfanal: *George Imándy*, oficial de dare: *Petru Florian*, oficial de cassă: *Ioan Horváth*, protocolist și arhivar: *Ioan Buru*, expeditor orașenesc: *Ioan Vladu*.

La postul de inginer și cassar nu s'au prezentat candidați, cari să întrumiască toate recerințele legii. Dreptaceea aceste posturi se vor substitui de-ocamdată.

Cu aceasta actul alegerii s'a terminat și oficianții aleși depun jurământul prescriș în lege.

Apoi vicecomitele *Aurel Issekutz*, președintele adunării, în cuvinte călduroase salută în fruntea orașului pe realeșii și aleșii funcționari, arătându-le greaua problemă, ce au să o deslege.

La aceasta răspunse în cuvinte alese primarul *Octavian Bordan*, desfășurându și programul în cadrul unei frumoase vorbiri, care e următoarea:

Onorată adunare generală!

Deosebit de impozanta încredere, ce a treia-oară o arătați față de mine, domnilor, dându-mi nou îndemn la muncă, mă aduce în plăcuta poziție, să vă mulțămesc sincer.

Dar această mulțămită a mea cred, că mai bine mi-o exprim, ni-zuindu-mă și mai departe a lucra cu aceeaș ardoare, cu aceeaș dragoste de cauză pentru orașul nostru.

Nu mă voiu abate dela calea, pe care pînă acum am umblat.

Ridicarea intelectuală, morală și bunăstarea materială a concetățenilor e idealul, spre care tind.

Căuta-voiu, ca să se sporească și crească venitele orașului nostru, și ca o urmare naturală să ușurez soarta cetățenilor, cari plătesc dare.

Toate acestea însă le pot ajunge numai, dacă și onorații reprezentanți orașenești îmi dau concursul lor și dacă publicul mare mă sprijinește în realizarea intențiilor mele.

Dreptaceea în numele interesului comun rog, atât pe onorații reprezentanți, cât și pe onoratul public, să nu-mi denege mâna de ajutor

atunci, când e vorba de interesele obștești.

În legătură cu aceasta nu pot trece cu vederea din acest loc și cu această ocaziune, să nu amintesc unele aparițiuni morbide sociale, ce și-au aflat sălaș în orașul nostru. Sunt adică aici și astfel de persoane, cari din faurirea de intrigă, din născocirea de fapte ireale și-au făcut profesiune. Acești oameni răspândesc vești, ce sunt numai în capul lor, iscodesc planuri, ce numai ei le au, cu intenția, ca discreditând nebărbătește pe alții, să se fericească ei.

Dealtminteri cu atari intrigă, rău iscodite ale unor mici soboli sociale n'am intenție să mă ocup, fiindcă e sub demnitatea mea a ieși pe arenă vis-à-vis de atacuri puse la cale cu strohmani, obicei, ce a luat la noi dimensiuni îngrijitoare.

Plăcută temă de intrigare contra mea e și aceea, că din parte-mi nu s'ar respecta dreptul limbei române în această sală de sfătuire comună, și pe tema asta au îndrugat respectivii domni verzi și uscate, deși cu toții știți, domnilor, că nimic din aceasta nu are fond real.

Și ca să nu mai poată amăgi lumea, declar cu această ocaziune solemnă, că totdeauna am respectat și voiu respecta dreptul inalienabil al limbii române în această sală și în conducerea agendelor orașului nostru, fiindcă doar cinozură politică pentru mine a fost și e, ca totdeauna să se vorbească aici în limba, ce o vorbește majoritatea populațiunii orașului cu atât mai mult, fiindcă eu cred nu numai, că e compatibil cu simțămintele mele patriotice, ci e absolut necesar din punct de vedere al reciprocei bunăînțelegeri. Străin e de mine chiar și gândul, să știrbesc vre-odată acest drept al limbii române.

Căci pentru conducerea orașului, pentru prosperarea lui, e lipsă de bunăînțelegere a cetățenilor, fiindcă numai în timp de concordie se poate ajunge, se poate isprăvi ceva bun. În pace și cu bunăînțelegere a lucra pentru ridicarea bunăstării orașului, a sprijini, susținea din răspuneri și ridica aceea, ce spre binele orașului se face pe orice teren — e programul meu, iar de pe acest drum al cinstei, desinteresului și autojertfirii chiar pentru oraș, nici o cârtitură, nici o intrigă de coterie, clică nu mă va abate.

Vă mai asigur, domnilor, că una din preocupățiunile capitale, dupăcum

mi-a fost până acum, îmi va fi și pe mai departe, ca corpul de funcționari subordonat mie, să servească publicul nostru cu cea mai mare prevenire și promptitudine, ca fiecă cetățean să capete la noi ajutor ori sfat gratuit, ori în cazuri mai rare pe lângă cea mai moderată taxare.

Orice abuz pe acest teren îl voi pedepsi cu rigoare, cum s'a și întâmplat nu de mult.

Totodată vă rog în interesul dumniavoastră, al obștei, ca și al bunei reputații a corpului funcționarilor noștri, să-mi comunicați cu încredere orice nedumerire, orice gravamen fictiv chiar, și siguri fiți, că mă voi nizuți după puțină, să se clarifice, să se lecuiească totul.

Numai prin încredere reciprocă se pot face lucrurile mari.

Dumniavoastră ați dovedit de altcun încrederea azi, când ați binevoit a mă realege în onorificul post, de unde se conduc destinele orașului nostru.

Pentru a preîntîmpina sarcinile unui așa post însemnat, vă rog a-mi susține și mai departe această încredere, ca împreună lucrând să putem fi spre binele și folosul cetățenilor noștri.

Importantele și programaticile cuvinte ale primarului afară adănc răsunset de mulțămire și încredere între reprezentanții orașenești.

Cuvântul îl luă reprezentantul Const. *Burdia*, care cu vie satisfacțiune constată, că programul expus de primarul reales e adevăratul program, care trebuie să-l aibă aici fiecare. Probabil, zice, acest program conform obiceiului s'a primit și din partea vicecomitelui și tocmai aceasta e garanța, că de neamul nostru românesc de aici se poartă deosebită grijă. Românul își iubește limba, care e cel mai scump odor al său, ține la ea și tocmai de aceea enunțările primarului au fost liniștitoare. Românul ca Român vrea să fie patriot și românește poate fi cineva tocmai așa de bun, ba chiar mai bun patriot, decât ceilalți. Îi mulțamește apoi vicecomitelui pentru tactul, bunăvoința deosebită, cu care a condus actul alegerii.

Fără imputernicire, zice, dar îndemnat de frumoasele cuvinte ale primarului, se simți îndemnat avocatul dr. *Nicolae Ionescu* să salute din toată inima pe realesul primar, asigurându-l, că pânăce are un așa program, întreg publicul orașului va fi pe lângă d-sa.

În timpul acesta sala răsuna de-alungul și de-alatului de «să trăiască» la adresa realesului primar și corp de funcționari.

Imediat după aceasta fu ședință extraordinară, în care se numi provizor cassar.

Nou ban croat. Postul ban croat *Rakodczay* văzând, că nu face nici o ispravă, a trebuit să abzie. În locul lui a fost numit baronul *Paul Rauch*, al cărui program încă nu e cunoscut.

Coaliția croată așteaptă cu mare nerăbdare programul banului. Acesta or se va împăca cu coaliția, or va încerca să-și formeze un partid al său.

Partidele din dietă și votul pentru toți. Atât ministrul-președinte *Wekerle*, cât și *Francisc Kossuth* în vorbirea lor de anul nou au avizat, că la primăvară se va putea pertracta în dietă proiectul de lege pentru introducerea votului pentru toți.

Se începe adevă ecocă fricii. Toți se tem de vremea, ce va să vie, ca de una, în care se perd mandatele de deputați.

Până azi adevă nu se știe mai de aproape, cum va fi noua lege. Fie-ce partid ar voi să se facă, pe placul său.

Independenții și-au și exprimat temerile lor, ca nu cumva să iasă eventual bătut partidul independist din viitoare luptă electorală.

Votul universal va schimba multe.

Programul dietei. În 10 Ianuarie n. s'a început din nou dieta, care până la vacanțele cele mari de vară va avea să deslege o mulțime de probleme însemnate. Trebuesc pertractate proiectele înțelegerii cu Austria, proiectele referitoare la reformarea dării, trebuesc votate investițiile la căile ferate, proiectul pentru votul universal. Naintea acestora vor reforma — e cu puțință — regulamentul deșbatérilor dietei

Pe lângă alte mai mici trebunțe, cari se referă la viața de stat, ca să poată isprăvi diata toate acestea are lipsă de un an și jumătate.

Dreptaceea e timpurie nervositatea, ce a cuprins partidele la auzul votului universal.

NOUTĂȚI

Aviz. Pentru plugari, condreni, servitori, muncitori se trimite ziarul cu jumătate preț, adevă cù 4 coroane la an.

Numire. Regele a numit pe *Eugen B. Szentimrei*, fost notar la tribunalul din *Biserica Albă*, de subjude la tribunalul nostru.

Octavian Bordan, redactorul nostru responsabil a fost trecut în rangul de sublocotenent în rezerva honvezimei.

Compunerea comisiei pentru instrucția poporală. În comisiunea comitatensă pentru instrucția poporală au fost aleși din orașul nostru: *Oct Bordan*, *Const. Burdia*, *Patriciu Drăgălina*, *Mihail Pfeiffer*.

Carmen Sylva în Lugoj. În 11 l. c. în sala cea mare de gimnastică a gimnaziului de stat, directorul gimnazial *Putnoky* naintea unui număr și ales public a vorbit foarte avântat în cadrul unei prelegeri de regina poetă a României, *Carmen Sylva*.

Calea ferată Caransebeș—Hațeg. Lucrările la calea ferată *Caransebeș—Hațeg* au înaintat foarte frumos. Pe întreagă linie de 79 kilometri lucrările de pământ și apă sunt terminate, așa că acum îndată ce va fi timp bun, se va începe zidirea liniei proprii. În Mai va putea fi circulațiune de tovară între *Nándorhegy* și *Caransebeș*, iar în Decembre viitor va fi circulațiune de tren pe întreagă linie.

Spital comitatens în Lugoj. În anul acesta se va ridica un spital comitatens în *Lugoj*. Preliminarul ridicării spitalului e 700.000 coroane. În acest spital vor fi vr'o 200 paturi.

Orșovenii au venit în 6 l. c. sub conducerea lui *Carol Fitter*, consilier silvic în deputație la deputatul *Const. Burdia* și l-au rugat să se întrepună pentru *Orșova* să fie numărată cu o clasă mai înaltă a chiriei.

Cunoscând și știind, ce mizerabile stări sunt în privința asta și la noi, stricare-ar oară și aici o atare mișcare.

Școala elementară de stat din loc nu s'a putut încă deschide, deoarece încă mai sunt între școlari cazuri de boli lipicioase.

Târg săptămânal. Ministrul de comerț a permis, ca în comuna *Godófalva* să fie târg săptămânal în fie-ce Luni, târg, la care să se poată vinde și vite.

Monete nouă de o sută coroane. Din prima Ianuarie s'au pus în circulațiune monete nouă de câte o sută coroane sunt de 37 mm. mărime.

Necrolog. A murit *Dim. Nicolovits* în *Orșova*. Prin aceasta familia *Brancovici* a fost atinsă greu, fiindcă adormitul în Domnul e cumnatul d-lui *Brankovits*. Trimitem pe această cale într-istatei familiei condolențele noastre sincere.

Societatea română de cântări și muzică din loc aranjază Luni în 31 Decembre v. Concert cu următorul program:

Mureșan: Trecui valea, *Ch. de Beriot* I. Concert de violină în D-dur, executat de d-șoara *Florica Lințu*; *Dima*: Fântâna cu trei izvoare, *Popovici*: *Bălcescu murind*; *Verdi*: *Miserere* din *Trovatore*.

Mai mulți jandarmi. Temut e jandarmul între flăcări plini de viață ai satelor. El oprește isbucnirea elementară a pasiunilor și pornirilor nebune între urșii și poticii cu patimi mari ai satelor.

... Acum s'a ajuns la convingerea, că-s prea puțini. Ministrul de interne vrea să înmulțiască contingentul jandarmilor cu 800. Cei ce voesc să fie primiți, să se prezinte la cazărnilor de jandarmi.

Pentru proximu' ciclu al curtei cu jurați au fost sortați: Frid. Schmidt, contabil Topleț, Adolf Adler, Temes-Slatina, Ern. Rettel, ing. Nándorhegy, Ioan Bona, comerciant, Domașnia, George Bedies, of. de dare Orșova, Dr. Des. Borbola, avocat, Teregova, Iosif Mileh, forestier Mehadia, Dr. George Dragomir, prof. Caransebeș, Simeon Botescu, inv. Rusea, Maur. Nobel, cârmaciul Orșova, Alex. Mihalik, director Orșova, Ion Podversek Orșova, Leopold Pálfi drumar Jupaneț, Ilie Pepa, preot Armeniș, Iosif Ruprecht magaziner, Andrei Pap. forestier Orșova, Ferd. Hirschl, com. Armeniș, Iosif Nemoian, preot Luncavița, Dr. Ilie Minea, prof. Caransebeș, Ion Jucos, preot Servești, Ion Groșorean, Cristof Kremmer, Rich. Zak, Mih. Petrovici, inv. Mal, Bela Horka, drumar Caransebeș, Alex. Fűszfás, com. Caransebeș, Lud. Menzl cârmaciul, Orșova, Ioan Dobrin, forestier Ohababistra, Ioan Vladu Caransebeș, Iosif Fiat Buchin, apoi ca suplenți: Dr. Sig. Szörényi, George Inándy, Ioan Buru iun., Mih. Pfeiffer, Robert Jerome, Ign. Gal, Iosif Rosenfeld, Albert Dombly și Francisc Weber.

Omor fioros. In 4 l. c. jandarmeria dela noi a găsit în pădurea dela Cornereva cadavrul lui Ioan Bălaci din acel sat. Era băgat în o scorbură de copac. Jandarmii caută pe ucigaș.

Sărbătorile de Crăciun au îmbrăcat Caransebeșul în haină mândră. Am avut și ceva ger, ca să se simtă, că suntem la Crăciun.

Petrecheri nu au fost, s'a sălășluit însă cucernicie în inimă.

In catedrala din loc cu mare pompă s'a oficiat sf. liturghie în prima zi. A pontificat In. P. Cuv. Sa dl Filaret *Musta* cu asistență număroasă.

La sfârșitul liturghiei s'a celit pastorală cuminte episcopescă, din care reținem următoarele pasagii:

Astăzi, iubiților credincioși, serbăm Nașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Cristos, și cu închinându-mă cu umilință dumnezeescului Prunc, sufletul meu îngrijat de bunăstarea și fericirea voastră timporală și vecinică de bunăstarea și prosperarea sfintei noastre biserici, simte lipsa ca să vă adresez câteva cuvinte, cari să netezească calea către această bunăstare, prosperare și fericire a voastră iubiților, și a sfintei noastre biserici.

Intreb deci: Care este menirea sau chemarea oamenilor aici pe pământ? Răspunsul la aceasta întrebare se cuprinde, iubiți mei, în cuvintele Mântuitorului nostru Iisus Cristos: *»Fiți desăvârșiți precum și Tatăl vostru cel cereșc desăvârșit este«*. Deci, chemarea noastră este, ca să stăm în legătură, prin religiune, cu Tatăl nostru cel cereșc, și în această legătură să căutăm a ne desvolta puterile noastre sufletești, între cari cu deosebire mintea și voința, ca astfel înădușind patimile sau poftetele trupești și nisuind spre desăvârșire, se ne asigurăm fericirea pământescă și cea cerească. Ajungerea noastră la ținta dorită, atârnă deci dela noi înși-ne, dela lucrarea, dela munca noastră binecuvântată de Dumnezeu. Dară, pentrucă D-zeu

a zis: *»Creșteți și vă înmulțiți«*, de aci urmează, că omul lucră nu numai pentru sine, ci și pentru urmașii săi, și astfel dela noi atârnă nu numai desăvârșirea noastră, ci și a urmașilor noștri. Cu alte cuvinte: viitorul este în mâna noastră.

Și așa și este, căci, cine se folosește de agoniseala părinților, dacă nu fiii lor? și dacă astăzi ne bucurăm de o biserică liberă și bine organizată, oare nu este aceasta de a se mulțami ostenelelor și înțelepciunii înaintașilor noștri? Și dacă așa este, atunci viitorul bun și fericit al singuraticilor familii atârnă dela înțelepciunea și chibzuința părinților de familii: iar viitorul neamului nostru, a bisericii noastre, depinde dela înțelepciunea și bunăchibzuința noastră a tuturor.

Nu cred să se aștepte un unic părinte de familie, carele să nu dorească, ca următorii lui să fie binevăzuți în societate, să fie binesituați și îngrijiți și ca urmașii lui să trăească din neam în neam. Și nu cred să se aștepte nimenea din noi, carele să nu dorească ca neamul nostru românesc, ca biserica noastră se nu înainteze, să nu se desvoalte, să nu aibă trecere între celelalte popoare, și să nu vețuiască în veci.

Ei bine, dacă astfel stă lucrul, care este mijlocul pentru de a asigura acestea? Mijlocul, prin carele se pot acestea ajunge se cuprinde în cuvintele Mântuitorului Iisus Cristos: *»Fiți desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel cereșc desăvârșit este«*. Va se zice, să nizuim, ca să ne împlinim chemarea noastră aici pe pământ, adevărat să ne silim să ajungem la desăvârșire, prin desvoltarea puterilor noastre sufletești.

Noi atât ca indivizi singuratici, atât ca popor, deosebit de altele după limbă, după datini, după origine și după însușirile sufletești, cât și ca biserică cu organizațiune frumoasă, vețuim între alte popoare, cari toate i-si dau silința să înainteze, să se desvoalte și să-si asigure un viitor respectat. In această direcțiune există între popoare o emulațiune, o întrecere, care din care dorște să ajungă mai sus, mai fericit, mai asigurat. Si pe când în timpurile vechi popoarele se foloseau în această întrecere de armele puterii fizice, cari dăramau totul ce le sta în cale, astăzi popoarele se folosesc de armele științei, a culturii. Cel mai înaintat în știință, în cultură, se ridică peste celelalte, le răpune, sau le conduce, dacă nu le nimicește.

Si dacă așa stă lucrul, precum în faptă așa și este, trebuie să ne dăm o deosebită silință, ca să ne desvoltăm puterile noastre sufletești ca să înaintăm în știință și în cultură. Să desvoltăm puterile noastre sufletești, să înaintăm în știință și în cultură, ca așa să ținem pași cu popoarele conlocuitoare, păstrând într'una legătura noastră cu Dumnezeu. legea noastră, din care legătură izvoarește lumina cea adevărată, căci zice Mântuitorul Iisus Cristos: *»Eu lumină am venit în lume, ca toți ceice cred în min se nu rămână în întunecare«*. Apoi luminați de această lumină dumnezească, trebuie să lucrăm mai departe, zidind, ca niște măesti pricepuți pe temelie învățăturilor Domnului nostru Iisus Cristos, căci după cum zice s. Apostol Pavel: *»Nimenea nu poate pune altă*

temelie, decât aceea, carea a fost pusă, și această temelie este Iisus Christos«.

Stând neclătiți în legătură cu D-zeu la lumină blândă și pe temelie învățăturilor Mântuitorului, să ne silim apoi a ne îmbogăți mintea noastră cu cunoștințele trebuincioase astăzi, a ne nobilita inima și a ne întări voința spre lucruri bune și folositoare.

Eu, iubiților, când zic acestea, am în vedere cu deosebire tineretul, carele astăzi stă sub aripile ocrotitoare ale noastre, sub conducerea și grija noastră, dară ca mâne este chemat a conduce și îndrepta afacerile caselor noastre, afacerile neamului nostru, a bisericii noastre: am în vedere tineretul nostru, carele nu este alta, decât viitorul nostru; am în vedere soarta noastră, viitorului nostru, carele prin tinerime este în mâna noastră.

Voim să ne asigurăm viitorul? Si oare cine nu voește aceasta? Trebuie dar se grijim, ca să creștem caractere, adevărat: oameni cu frica lui Dumnezeu, deștepți, cu inimă nobilă și voință tare spre tot ce este bun și folositor; oameni vrednici conștii de demnitatea lor omenească, cari cunoscând binele și adevărul, se și nizuiesc spre aceasta fără șovăire. Dară am izbutit să creștem din fiii noștri astfel de bărbați, atunci putem fi siguri, că neamul nostru nu va peri.

Si eu cred, iubiților, că nici nu este greu se ajungem la acest rezultat. Se cere numai voință. Si voință trebuie să avem, dacă dorim, ca să nu perim, sau în cazul cel mai bun, să nu ajungem cuitropiți de alții mai vrednici.

Frica lui Dumnezeu, și prin aceasta cinstirea legii noastre strămoșești și iubirea față de biserică se sădește în inimile tinerimei noastre întâi și întâi în sinul familiei prin cuvintele și faptele părinților. De aceea mult greșesc acei părinți, cari în fața fiilor lor se slobod la glume, la cuvinte urâte, la batjocuri, la sudalme, asupra lui Dumnezeu; asupra serviciilor dumnezești și asupra slujitorilor lui Dumnezeu; cari se slobod la fapte oprite și imorale, la bătăi, la furtisaguri, și poate și la tuțuri cu mult mai groaznice. Mult greșesc, dară și mare răspundere vor avea înaintea lui Dumnezeu. Poatepsa li ajunge încă aici pe pământ, căci astfel de părinți vor avea se suferi multă necinstire, ocări și sudalme dela fiii lor. Sămânța fricii lui Dumnezeu, a religiosității și moralității, sădită în inima tinerimei prinde rădăcini prin cercetarea sirguincioasă a sfintei biserici, și prin învățăturile, de cari se împărtășește în școală și biserică.

Pentru luminarea minții servește școala, dară și aici casa părintescă trebuie se lucre mână în mână cu școala.....

Glose.

Se începe un an nou. Cade-să acum, ca fiecare să se gândiască asupra noului drum, ce-l vom face în viitoarele douăsprezece luni.

Fiecare cu sior se gândeste la necunoscutul de mâne. Probabil cuprins de aceeaș teamă, m'a întrebat un pretin: de

unde vom scoate glose pentru un an întreg?

Fără să mă gândesc mult i-am răspuns: din liberalitatea concelătenilor noștri.

Și n'am avut oare drept, când cu toții știm, cât de darnic e publicul nostru?

Până acum bărbații, or fericirii părinți ai frumoșilor boboci s'au temut de petreceri numai fiindcă trebuie pentru așa ocaziuni toalete nouă.

Acum le-a mai venit pe cap și teatrul. Sară de sară putem vedea, cum damele și domnișoarele noastre caută să-și înfrumuseze toaletele. Și aceasta o încep totdeauna cu decorul capului.

Să nu cumva să credeți, că mă gândesc la epistola lui Horaz!

Actorii și actrițele au venit la voi tocmai la pont, cum se zice. S'au început și durează seria reprezentațiilor de diletanți. E un termen de comparație, va să zică.

... Deși știm, că comparațiile nu totdeauna îți cad bine.

Crăciunul românesc a decurs în liniștea maiestosoasă obicinuită. De fapt acum s'a putut vedea, că în acest oraș locuiesc mulți greco-orientali.

Se zice însă, că la noi nici când nu poate fi armonie deplină. Doar de aceea a cântat muzica în cafeneaua Lichtneckert?

Să mai aud apoi pe cineva, că nu se simte bine în orașul nostru! Doar până acum de atâtea ori ne-au asurzit cu astfel de vorbe urechile cetățeni de pănura obicinuită. Firește cu atât mai mult o puteți aștepta aceasta dela suflute de artist.

... Cu toate acestea trupa teatrală soșită aici va mai sta vr'o patru săptămâni.

Cronica teatrală.

Repertoriul acestei săptămâni a fost destul de variat. S'au predat tot piese ușoare, unde nu atât desvoltarea pasiunii te atrage, ci autorii fac impresie cu mijloace mai ieftine. La astfel de piese te atrage un cântec frumos, care le face populare, decorul scenei în o situație burlescă, caș'n Bărănykák, melodia drăguță cași valsul din Vig özvegy (Văduvioara veselă) etc.

Sunt piese, cari jucate la perfecțiune nu le poți scăpa. Așa: Inzădar a jucat bine, cu temperament Kürti Lili și Csorna Terus in Rab Mátyás.

Deși cam de acelaș calibru, Helyre asszony a plăcut cu mult mai tare. Neînțercută a fost în această piesă M. Erdélyi Cornelia, care își putu arăta din belșug cu această ocaziune vocea plăcută. Frumos a cântat și Csorna Terus. Talent respectabil de comic a arătat Nagy Kálmán.

Smolen Tóni, predat în 6 Ianuarie, a lăsat și aici aceeaș impresie, ca și pe aiurea. Inzădar și-au depus în joc toată drăgălășia Kürti Lili și Csorna Terus, inzădar și-a dat toată silința directorul Miklóssy, reprezentația a lăsat impresii plăcute.

Ca un fel de recompensație în fine în 7 Ianuarie ni s'a dat să ascultăm Văduvioara veselă. În această piesă lucrul de căpetenie e muzica și drăgălășia M. Erdélyi Cornelia, care a avut rolul prin-

cipal, ca muzică l-a putut accepta, dar altcum nu a putut corăspunde. Danilo a fost Földessy, care și-a dat toată silința să corăspundă. Nagy a fost drăguț în rolul lui Nyegus, de asemenea Csorna Terus ca Valenciennes.

În piesa «Strigoaica» de Sardou rolul principal l-a interpretat cu multă artă Lőrinczy Erzsike, având potrivit partner în Földessy.

Mult haz a produs predarea intimă a piesei Mielușei (Bărănykák). E o problemă de morală a educației. Kürti Lili și Csorna Terus au fost tare drăguțe așa că nu a plăcut numai celor doi studenți, dar și nouă publicului. Miklóssy, Földessy încă au contribuit la succesul piesei.

Pe Nani, nani... cine nu o cunoaște iar acei, cari n'au cunoscut-o, au putut-o vedea Vineri sara. Cântoneta asta își are efectul dorit. Nagy Kálmán a produs mult haz.

2393—1907. végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a karánsebesi kir. törvényszéknek 1907. évi 5376. polg. számú végzése következtében Dr. Fischer Mór budapesti ügyvéd által képviselt Magyar kerecz léczgyár javára Pavlovits Dusán karánsebesi lakos ellen 308 kor. 30 fill. s jár. erejéig 1907. évi december hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2150 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: üveg és porcelán edények, lámpák, — amely ingók Sledl Ferenc és társa 464 kor. 59 fillér, a magyar fém és lámpa áru gyár 424 kor. 40 fill., Hautschl testvérek 501 kor. 78 fill. s jár. kielégítésére is nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a karánsebesi kir. járásbíró 1906. évi V. 1211—2. számú végzése folytán 308 k. 30 f. tőkekövetelés, ennek 1907. szept. 27-ik napjától járó 5% kamatai, 1% váltódij és eddig összesen 53 K. 60 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig, az adós lakásán leendő megtartására 1908. évi jan. hó 20-ik napjának d. v. 1 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Karánsebesen 1907. dec. hó 28-án
Szentmiklós András,
kir. bír. végrehajtó.

1969—1907. vhtó szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi kir. törvényszéknek 1907. évi CX. 1158 3—7, 1023 3—7. számú végzése következtében Dr. Gustav Recht, Dr. Engel Jakab ügyvédek által képviselt Steidl Ferenc, V. Bachmannel javára Pavlovits Dusán karánsebesi lakos ellen 463 kor. 04 fill. s jár. erejéig 1907. évi október hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2150 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: üveg, porcellán edények, — amely ingók magyar fém és lámpa áru gyár, magyar keretlécgyár 308 kor. 30 fill. s jár. kielégítésére is nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a karánsebesi kir. járásbíró 1907. évi V. 9832. számú végzése folytán 463 kor. 04 fill. tőkekövetelés, ennek

242 kornak 1907. évi április hó 29-től, 221 kornak 1907. évi május hó 10-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 76 kor. 17 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, adós lakásán leendő eszközzésére 1908. évi január 15-ik napjának d. e. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. sz. 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Karánsebesen 1907. dec. hó 5.

Szentmiklós András
kir. bír. végrehajtó

844—1907. vhtó szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a karánsebesi kir. törvényszéknek 1907. évi 4104 p. számú végzése következtében dr. Róth Ernő ügyvéd által képviselt Boesau Miklós javára Sztaucsu József és tsai ellen 60 kor s jár. erejéig 1907. évi október hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1044 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: disznók és házi rendezések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a teregovai kir. járásbíró 1907. évi V. 5572. számú végzése folytán 60 kor. tőkekövetelés, és ennek 1907. május hó 25-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 55 K. 60f.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig, T-slatinán alperesek lakásán leendő megtartására 1908. évi január hó 17. napjának d. u. fél 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Teregován 1907. évi dec. 30.
Wagner Frigyes
kir. bír. végrehajtó.

237 szám

kig. 1908.

A bozovicsi j. főszozabirájától.

Pályázati hirdetmény.

Krassó-Szörényvármegye bozovicsi járásban üresedésben levő és helyettesítés útján betöltött bozovicsi körorvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek.

A kör 13 községből áll melynek székhelye Bozovics.

A körorvos javadalmazása 1600 korona fizetés és 600 kor. utiatalány Ezenkívül szabályrendeletileg megállapított díjak.

A pályázni óhajtokat felhivom, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényüket folyó évi január hó 25-ig annyival is inkább nyujtsák be hozzá, mert később érkezőket figyelembe nem veszem.

A választást folyó évi január hó 28-án d. u. 2 órakor Bozovics község házában fogom megtartani.

Bozovics, 1908. évi január hó 9

Pécze Gyéza, főszozabiró.

837—1907. vhtó szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a karánsebesi kir. törvényszéknek 1907. évi 4106 p. számú végzése következtében Dr. Róth Ernő ügyvéd által képviselt a karánsebesi új-takarékpénztár javára Ivanusi Gonstandin és társai ellen 24 kor s jár. erejéig 1907. évi október hó 3-án foganatosított biztosítási végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 660 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: tenén, kocsi, disznók és bornyuk nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a teregovai kir. járásbíróóság 1907. évi V. 507—2. számú végzése folytán 24 korona tőkekövetelés, ennek 1907. évi március hó 23-ik napjától járó 6% kamatai, 1/4% váltódíj és eddig összesen 41 kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Temeszlatinán az adósok lakásán leendő megtartására 1908. évi január hó 17-ik napjának u. u. 2 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és

108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Teregován, 1907. évi dec. hó 30

Wagner Frigyes

kir. bír. végrehajtó.

1023—1907. vhtó szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a teregovai kir. járásbíróóságnak 1907. évi Lp. II. 57.5 számú végzése következtében Dr. Róth Ernő ügyvéd által képviselt Boba Andrei és tsa javára ifj. Urekiatu Péter ellen 93 kor 35 fill. s jár. erejéig 1907. évi november hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 770 korra becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök és juhok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a teregovai kir. járásbíróóság 1907. évi V. 601—3. számú végzése folytán eddig összesen 123 kor. 41f-ben bíróilag már megállapított költsé-

gek erejéig, Mehádián az alperes lakásán leendő megtartására 1908. évi január hó 24-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Teregován, 1907. évi decz. 20.

Wagner Frigyes

kir. bír. végrehajtó.

ad Nr. 3246

mag. 1907.

CONCURS.

Reprezentanța corpului reprezentativ orașenesc, în ndunarea sa generală ordinară, ținută în 30 Nov. a. t., a decis propunerea limbei române elevilor școalelor civile din loc prin un bărbat cualificat, votând drept onorar pe anul școlastic 300 cor., solvinde în rate egale lunare.

Denumindul bărbat, pentru onorarul de mai sus, e îndatorat a instrua în limba română tinerii din școala civilă pentru copi.

Încredințarea cu acest post durează pe anul școlar curent.

Devin deci provocați toți aceia, cari doresc a ocupa acest post, petițiunile lor instruate cu documentele recerute și atestatul de cualificațiune subscrisului până în 20 Ianuarie a. e. a le subșterne.

Caransebeș, la 2 Ianuarie 1908.

Bordán,
primar oraș.**Publicațiune.**

Conform ordinațiunei Inaltului ministeriu de agricultură Nr. 60900/1896 să aduce la cunoșciintă, că în anul acesta vor ajunge spre vinzare la subserisa administrațiune — **Ripăria — portalis Rupestris — Monticolo și Vitis — Solonins,**

vițe americane săbatică pre ales de clasă primă cu sau fără rădăcină (netede) precum și tot pre aceste trupini cu cele nafine și diferite soiuri de struguri de vin și desert nobilitate

ultoni cu rădăcină.**Badacsonyvidéki Szőlőtelep
kezelősége,**

Tapolca (a Balaton mellett.)

ANUNCIURI

**se primesc în toate zilele,
pe lângă prețurile cele mai
moderate, la administra-
țiunea joi noastre.**